

Arrest

nr. 101 412 van 22 april 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 19 november 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Maatschappelijke Integratie van 18 oktober 2012 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met het oog op verwijdering (bijlage 13 *septies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 februari 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HAELTERS, die *loco* advocaat B. DE MULDER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 9 juni 1986 dient de verzoeker een aanvraag tot erkenning als vluchteling in bij het Hoog Commissariaat van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 24 februari 1987 wordt hem de vluchtelingenstatus geweigerd.

1.2 Op 5 februari 1988 werd aan de verzoeker een bevel om het grondgebied te verlaten betekend met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving.

1.3 Tussen 1988 en 2005 diende de verzoeker verschillende asielaanvragen in bij de Belgische overheden. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weigerde de verzoeker

meermaals de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden in beroep bevestigd.

1.4 Gedurende dezelfde periode van 1988 tot 2005 werd de verzoeker veroordeeld door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen, Gent, Hasselt en Brussel wegens diefstal, valsheid in geschrifte, heling, oplichting, vernieling en beschadiging.

1.5 Op 15 juni 2005 wordt aan de verzoeker een ministerieel besluit tot terugwijzing, dd. 7 juni 2005, betekend. Dit ministerieel besluit bevat het verbod om gedurende 10 jaar naar België terug te keren.

1.6 Op 7 maart 2008 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en vrijheidsberoving te dien einde. De verzoeker dient een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 17.031 van 10 oktober 2008 verwerpt de Raad de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring.

1.7 Op 10 maart 2008 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 8 mei 2008 neemt de gemachtigde van de Minister van Asiel- en Migratiebeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard wordt.

1.8 Op 8 augustus 2008 dient de verzoeker wederom een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 9 september 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Asiel- en Migratiebeleid de beslissing waarbij de verzoeker uitgesloten wordt van het voordeel van voornoemd artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De verzoeker dient een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 34.246 van 17 november 2009 vernietigt de Raad de bestreden beslissing.

1.9 Op 12 augustus 2008 dient de verzoeker een derde asielaanvraag in bij de Belgische overheden. Op 13 augustus 2008 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van een asielzoeker (bijlage 13quinquies) alsook een beslissing tot vasthouding op een welbepaalde plaats (bijlage 39bis). Op 10 september 2008 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing houdende weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De verzoeker dient een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 16.992 van 8 oktober 2008 vernietigt de Raad de bestreden beslissing.

Op 27 oktober 2008 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen opnieuw een beslissing houdende weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van verzoekers aanvraag van 12 augustus 2008. Deze beslissing werd op 3 februari 2010 ingetrokken door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op 15 december 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing houdende weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De verzoeker dient tegen de beslissing van 15 december 2010 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 61.279 van 11 mei 2011 vernietigt de Raad deze beslissing.

Op 24 juni 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen opnieuw een beslissing houdende weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten aanzien van verzoekers aanvraag van 12 augustus 2008. De verzoeker dient wederom een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest nr. 71.770 van 13 december 2011 verwerpt de Raad het beroep tot nietigverklaring.

1.10 Op 8 december 2009 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 4 februari 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel, Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet onvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

1.11 Op 15 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving ten dien einde.

1.12 Op 18 oktober 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing houdende een "bevel om het grondgebied te verlaten ~~met inreisverbod en vasthouding~~ met het oog op verwijdering" (bijlage 13septies). Dit is de thans bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

~~"Bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod en vasthouding met het oog op verwijdering~~
~~Ordre de quitter le territoire avec interdiction d'entrée et maintien en vue d'éloignement~~

In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie, M(...) M(...), attaché

En exécution de la décision du délégué de la Secrétaire d'Etat à l'Asile et la Migration, et à l'intégration sociale

M(...) M(...), attaché

wordt aan

il est enjoint à/au

de persoon die verklaart zich M(...) M(...) te noemen, geboren te KINSHASA, en welke verklaart van Congo (Dem. Rep.) nationaliteit te zijn,

la personne déclarant se nommer M(...) M(...). né à KINSHASA, et qui déclare être de nationalité congolaise,

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië^{13*}, tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

de quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le(s) territoire(s) des Etats suivants :

Allemagne, Autriche, Danemark, Espagne, Estonie, Finlande, France, Grèce, Hongrie, Islande, Italie, Lettonie, Liechtenstein, Lituanie, Luxembourg, Malte, Norvège, Pays-Bas, Pologne, Portugal, Slovaquie, Suède, Suisse et Tchèque^(3>) sauf s'il (elle) possède les documents requis pour s'y rendre

Het bevel om het grondgebied te verlaten gaat gepaard met een inreisverbod, dat krachtens artikel 3, eerste lid, 9° van de wet van 15 december 1980 wordt uitgevaardigd.

L'ordre de quitter le territoire est assorti d'une interdiction d'entrée prise en vertu de l'article 3, alinéa 1er, 9e de la loi du 15 décembre 1980

Krachtens artikel 7 van de wet van 15 december 1980 wordt een beslissing tot verwijdering om de volgende redenen voor een onderdaan van een derde land genomen :

■ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

■ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

■ 11° wanneer hij sedert minder dan tien jaar uit het Rijk werd teruggewezen of uitgezet, zo de maatregel niet werd opgeschort of ingetrokken.

■ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde en de nationale veiligheid

En vertu de l'article 7 de la loi du 15 décembre 1980, une décision d'éloignement est prise à l'égard du ressortissant d'un pays tiers sur base des motifs suivants :

■ 1° s'il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2;

■ 3° si, par son comportement; il est considéré comme pouvant compromettre l'ordre public ou la sécurité nationale;

■ 11 ° s'il a été renvoyé ou expulsé du Royaume depuis moins de dix ans lorsque, la mesure nra pas été suspendue ou rapportée.

■ article 74/14 §3, 3°; le ressortissant d'un pays tiers constitue un danger pour l'ordre public et la sécurité nationale

REDEN VAN DE BESLISSING :

Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort voorzien van een geldig visum

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan valsheid in geschriften en poging tot oplichting, feiten waarvoor hij is veroordeeld op 08.03.2003 door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen tot 1 jaar gevangenisstraf.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan gewone diefstal, feit waarvoor hij is veroordeeld op 22.09.2003 door het Hof van Beroep van Gent tot 4 jaar gevangenisstraf.

Betrokkene is onderworpen aan een ministerieel besluit van terugwijzing op 07.06.2005, die hem verplicht ons grondgebied te verlaten en gedurende tien jaar er niet terug te keren, het ministerieel besluit is niet opschortend noch opgeheven. Dit verbod is van kracht tot 10.03.2018, de betrokkene kan zich dus niet begeven op ons grondgebied. Door zijn aanwezigheid op het Belgische grondgebied, pleegt hij banbreuk.

Betrokkene is gekend onder verschillende aliases:

- M.B. ° (...)1960
- B.P. ° (...)1959
- B.Pi. ° (...)1959
- B.N. ° (...)1960
- M.L. ° (...)1962
- M.F. ° (...)1960
- M.Fr. ° (...)1960
- Mi. Fr. ° (...)1960
- M.Li. ° (...)1962
- O.U. ° (...)1962
- S.R.V. ° (...)1971
- S.R. ° (...)1971

MOTIF DE LA DECISION

L'intéressé n'est pas en possession d'un passeport valable revêtu d'un visa valable.

L'intéressé s'est rendu coupable de faux et usage de faux en écriture et de tentative de fraude ; faits pour lesquels il a été condamné le 08.08.2003 à 1 an d'emprisonnement par la Tribunal Correctionnel d'Anvers.

L'intéressé s'est rendu coupable de vol simple, fait pour lesquels il a été condamné le 22.08.2003 à 4 ans d'emprisonnement par le Cour d'appel de Gand.

L'intéressé est assujetti à un Arrêté Ministériel de Renvoi du 07.06.2005 lui enjoignant de quitter le territoire du Royaume et lui interdisant d'y rentrer pendant dix ans, arrêté ministériel qui n'a été ni suspendu, ni rapporté. Cette interdiction étant en vigueur jusqu'au 10.03.2018, l'intéressé n'a dès lors pas le droit de se trouver sur le territoire belge, sa présence constituant le délit de rupture de bans d'expulsion.

L'intéressé est connu sous différents alias:

- M.B. ° (...)1960
- B.P. ° (...)1959
- B.Pi. ° (...)1959
- B.N. ° (...)1960
- M.L. ° (...)1962
- M.F. ° (...)1960
- M.Fr. ° (...)1960
- Mi. Fr. ° (...)1960
- M.Li. ° (...)1962
- O.U. ° (...)1962
- S.R.V. ° (...)1971
- S.R. ° (...)1971"

1.13 Op 12 november 2012 dient de verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 28 november 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de verzoeker uitgesloten wordt van het voordeel van voornoemd artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.14 Op 4 december 2012 dient de verzoeker nogmaals een asielaanvraag in bij de Belgische overheden. Op 5 december 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

In de nota met opmerkingen werpt de verweerder een exceptie van onontvankelijkheid op. Hij betoogt dat er ten aanzien van de verzoeker, in het verleden, reeds meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten zijn uitgevaardigd die definitief aanwezig zijn in het rechtsverkeer, waardoor er sprake is van een herhaald bevel.

De verweerder licht de exceptie als volgt toe:

"Verwerende partij heeft de eer op te merken dat verzoekende partij geen belang heeft bij onderhavig verzoek en wenst op te merken dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, enkel de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUËS, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198- 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Echter, uit het administratief dossier is duidelijk gebleken dat er in het verleden reeds meerdere bevelen om het grondgebied te verlaten zijn uitgevaardigd die definitief in het rechtsverkeer aanwezig zijn en die niet door verzoeker worden betwist, doch waaraan hij nooit gevolg gegeven heeft.

Daarnaast is ook nog het M.B. tot Terugwijzing, d.d. 7 juni 2005, in het rechtsverkeer aanwezig, waarin verzoeker gelast wordt het Belgisch grondgebied te verlaten met een verbod er gedurende 10 jaar niet terug te keren en dit vanaf de datum van invrijheidstelling. Dit M.B. steunt op het feit dat verzoeker meermaals, op ernstige wijze, de openbare orde heeft geschaad.

Verwerende partij verwijst hierbij naar rechtspraak van de Raad:

"De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56 eerste lid van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij reeds het voorwerp heeft uitgemaakt van een bevel om het grondgebied te verlaten op 31 mei 2006 en van 22 januari 2008. Uit de gegevens van het administratief dossier en uit de nota met opmerkingen blijkt verder, wat tevens niet wordt ontkracht door verzoekster, dat zij geen vordering heeft ingeleid bij de Raad van State of bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen hoger vermelde bevelen. Bijgevolg zijn de bevelen definitief en principieel uitvoerbaar. De uitvoerbaarheid van voormelde bevelen staat los van het thans bestreden bevel. Bijgevolg maakt het bestreden bevel een herhaald bevel uit, waarvan de eventuele nietigverklaring de illegale verblijfssituatie van verzoekster niet wijzigt en voor haar geen nut oplevert omdat de verwerende partij nog steeds de bevelen om het grondgebied van het Rijk te verlaten van 31 mei 2006 en van 22 januari 2008 kan uitvoeren, vermits deze definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319). Er dient dan ook te worden vastgesteld dat het ingestelde beroep tegen de tweede bestreden beslissing niet ontvankelijk is bij gebrek aan het rechtens vereiste belang. De door de verwerende partij opgeworpen exceptie wordt bij getreden." (RVV nr. 27.756 van 27 mei 2009)

Overeenkomstig artikel 7 van de Vreemdelingenwet evenals artikel 8, §1 van de Terugkeerrichtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad, moet de Staat een bevel om het grondgebied afleveren en dient de vreemdeling in illegaal verblijf ook effectief uitgewezen te worden.

Telkens het Bestuur het bevel om het grondgebied te verlaten wilde uitvoeren, diende verzoeker een nieuwe asielaanvraag in, waardoor de uitwijzingsprocedure wed opgeschort.

Deze houding is een oneigenlijk gebruik en zelfs een rechtsmisbruik van de asielprocedure, temeer daar, naar aanleiding van verzoekers eerdere asielaanvragen blijkt dat hij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire bescherming. De weigeringsbeslissingen van het CGVS werden telkenmale door de Raad bevestigd.

Rechtsmisbruik bestaat in de uitoefening van een recht op een wijze die kennelijk de grenzen te buiten gaat van de normale uitoefening van dat recht door een voorzichtig en bedachtzaam mens.

Daarenboven kunnen uit illegaal verblijf geen rechten worden geput.

"Voor zoveel als nodig bevestigt de Raad nogmaals dat uit een illegaal verblijf, wat overeenkomstig artikel 75 van de vreemdelingenwet een misdrijf is, geen rechten kunnen worden geput." (RVV, arrest nr. 3302 van 29 oktober 2007)

De vordering is bij gebrek aan belang niet ontvankelijk."

De Raad herinnert eraan dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat de verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan de verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Ter terechtzitting wordt de verzoekende partij gevraagd naar diens belang bij de huidige vorderingen in het licht van de door de verweerder opgeworpen exceptie. Verzoekers raadsheer geeft aan dat hij de instructie gekregen heeft om te verwijzen naar het verzoekschrift en dat hij niet in de mogelijkheid is te antwoorden op de vraag naar het belang. De verweerder volhardt in de exceptie.

De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing, in tegenstelling tot wat wordt weergegeven in het verzoekschrift, noch gepaard gaat met een inreisverbod noch met een beslissing tot vasthouding op een welbepaalde plaats. De woorden *“met inreisverbod en vasthouding”* worden met een volle streep doorgehaald in de aanhef van de bestreden beslissing.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt wel gesteld dat deze beslissing gepaard gaat met een inreisverbod dat wordt uitgevaardigd overeenkomstig artikel 3, eerste lid, 9° van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan door de met de grenscontrole belaste overheden worden teruggedreven, de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

(...)

9° wanneer een onderdaan van een derde land het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.”

Artikel 3, eerste lid, 9° van de vreemdelingenwet bevat geen zelfstandige rechtsgrond voor het opleggen van een inreisverbod, maar betreft een welbepaald toepassingsgeval van de teruggedrijving van een vreemdeling. De desbetreffende passage van de bestreden beslissing behelst dan ook geen inreisverbod. Evenmin wordt met de bestreden beslissing de vasthouding van de verzoeker bevolen.

In casu blijkt uit de stukken van het dossier dat jegens de verzoeker reeds op 15 mei 2012 een bevel om het grondgebied te verlaten werd getroffen. Dit bevel om het grondgebied te verlaten werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op diezelfde dag. De verzoeker heeft het bevel om het grondgebied te verlaten van 15 mei 2012 niet aangevochten en de termijn om dit alsnog te doen is inmiddels reeds ruimschoots overschreden. Dit bevel is dan ook definitief en uitvoerbaar. De uitvoerbaarheid van dit eerdere bevel staat los van het thans bestreden bevel.

Bovendien valt de verzoeker nog steeds onder het ministerieel besluit tot terugwijzing van 7 juni 2005, dat niet is geschorst of vernietigd en dat ten allen tijde kan ten uitvoer worden gelegd.

De eventuele vernietiging van de thans bestreden beslissing verandert de onwettige verblijfstoestand van de verzoeker niet en kan niet verhinderen, dat de verzoeker gezien het definitieve en uitvoerbare bevel van 15 mei 2012 en gezien het Ministerieel Besluit tot terugwijzing, ten allen tijde van het grondgebied kan worden verwijderd. Er blijkt derhalve niet en de verzoeker toont niet aan dat de eventuele vernietiging van het in het kader van de huidige vordering bestreden bevel om het grondgebied te verlaten de verzoeker nog tot voordeel kan strekken.

Hoewel geen enkele wettelijke of reglementaire bepaling erin voorziet dat het belang in het verzoekschrift wordt toegelicht, mag anderzijds van de verzoekende partij wel worden verwacht dat zij de twijfel omtrent het belang wegneemt wanneer het belang in de nota met opmerkingen wordt betwist. Hoewel ter terechtzitting nadrukkelijk wordt gevraagd om toe te lichten of de verzoeker nog belang heeft bij zijn beroep in het licht van de in de nota opgeworpen exceptie, beperkt de raadsman van de verzoeker zich tot het louter verwijzen naar het verzoekschrift, terwijl het belang bij het beroep in dit verzoekschrift nergens wordt verduidelijkt. De verzoeker toont dan ook niet aan dat hij een daadwerkelijk belang heeft bij de vordering tot schorsing en nietigverklaring van de bestreden beslissing (cf. RvS 22 maart 2006, nr. 156.746; RvS 4 augustus 2006, nr. 161.703).

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat de in het verzoekschrift aangevoerde schending van de artikelen 8 *juncto* artikel 12 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, zo deze schending gelet op het gebrek aan uitwerking ter zake al op ontvankelijke wijze zou zijn aangevoerd, in de gegeven omstandigheden van de zaak niet dient te worden onderzocht (cf. RvS 13 november 2012, nr. 9 210 (c)).

Het beroep is niet ontvankelijk wegens gebrek aan het wettelijk vereiste belang. De door de verweerder opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid is gegrond.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend dertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE